Den här texten är endast avsedd som ett dokumentationshjälpmedel och har ingen rättslig verkan. EU-institutionerna tar inget ansvar för innehållet. De autentiska versionerna av motsvarande rättsakter, inklusive ingresserna, publiceras i Europeiska unionens officiella tidning och finns i EUR-Lex. De officiella texterna är direkt tillgängliga via länkarna i det här dokumentet

►B

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) nr 481/2014

av den 4 mars 2014

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 vad gäller särskilda regler om utgifters stödberättigande för samarbetsprogram

(EUT L 138, 13.5.2014, s. 45)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►M1	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/693 av den 7 februari 2019	L 118	1	6.5.2019

▼B

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) nr 481/2014

av den 4 mars 2014

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 vad gäller särskilda regler om utgifters stödberättigande för samarbetsprogram

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Utan att det påverkar tillämpningen av de regler för stödberättigande som föreskrivs i eller på grundval av artiklarna 65–71 i förordning (EU) nr 1303/2013 fastställs det i den här förordningen särskilda regler för vilka utgifter inom följande utgiftskategorier som är stödberättigande i samarbetsprogram:

a) Personalkostnader.

b) Kontorsutgifter och administrativa utgifter.

c) Kostnader för resor och logi.

d) Kostnader för extern sakkunskap och externa tjänster.

e) Utgifter för utrustning.

2. De medlemsstater som ingår i övervakningskommittén för ett samarbetsprogram får komma överens om att utgifter som omfattas av en eller flera av de kategorier som anges i punkt 1 inte ska vara stödberättigande inom ett eller flera prioriterade områden.

Artikel 2

Allmänna bestämmelser

1. Alla utgifter som är stödberättigande enligt denna förordning och som betalats av eller för stödmottagaren ska gälla kostnaderna för inledande av eller inledande och genomförande av en insats eller en del av en insats.

2. Följande kostnader är inte stödberättigande:

a) Böter, ekonomiska påföljder och utgifter för rättsliga tvister.

b) Kostnader för gåvor, utom om värdet är högst 50 euro per gåva och de hör samman med marknadsföring, kommunikation, reklam eller information.

c) Kostnader som beror på fluktuationer i valutakurserna.

Artikel 3

Personalkostnader

1. Utgifterna för personalkostnader ska bestå av bruttokostnaderna för personal med följande typ av anställning hos stödmottagaren:

▼B

a) Heltidsanställning.

b) Deltidsanställning med en fast andel av arbetstiden per månad.

c) Deltidsanställning med ett varierande antal arbetstimmar per månad.

d) Timanställning.

2. Utgifterna för personalkostnader ska endast omfatta följande:

a) Löner som betalats ut i samband med verksamhet som enheten inte skulle utföra om det inte vore för den berörda insatsen, som fastställts i ett anställnings- eller arbetsavtal, ett anställningsbeslut (nedan kallade *anställningsbevis*) eller i lag och som gäller de arbetsuppgifter som anges i arbetsbeskrivningen för den berörda arbetstagaren.

b) Eventuella andra kostnader som arbetsgivaren haft och betalat och som är direkt kopplade till löner, till exempel skatter och sociala avgifter inklusive pensioner, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 ([1]), förutsatt att

   i) de har fastställts i ett anställningsbevis eller är lagstadgade,

   ii) de är förenliga med den lagstiftning som det hänvisas till i anställningsbeviset och med gängse praxis i det land och/eller den organisation där den anställde faktiskt arbetar, och

   iii) de inte kan återkrävas av arbetsgivaren.

När det gäller led a får utbetalningar till fysiska personer som arbetar för stödmottagaren enligt ett annat avtal än ett anställningsavtal likställas med löneutbetalningar och ett sådant avtal får betraktas som ett anställningsbevis.

▼M1

3. Personalkostnaderna kan återbetalas antingen

i) i enlighet med artikel 67.1 a i förordning (EU) nr 1303/2013 (styrkt med anställningsbevis och lönespecifikationer), eller

ii) i form av standardiserade skalor av enhetskostnader i enlighet med artikel 67.1 b och artikel 68a.2, 68a.3 första stycket och 68a.4 i den förordningen, eller

iii) i form av klumpsummor i enlighet med artikel 67.1 c, eller

iv) i form av finansiering till schablonsats i enlighet med artikel 67.1 d och artikel 68a.1 i den förordningen.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1).

▼B

4. Personalkostnaderna för personer som arbetar deltid med insatsen ska beräknas antingen som

▼M1

a) en fast procentandel av bruttopersonalkostnaderna i enlighet med artikel 68a.5 i förordning (EU) nr 1303/2013, eller som

▼B

b) en varierande andel av bruttopersonalkostnaden, i enlighet med att det antal arbetstimmar som ägnas åt insatsen varierar från månad till månad, baserat på ett tidsregistreringssystem som täcker 100 % av den anställdes arbetstid.

▼M1

_____

6. För deltidsuppgifter enligt punkt 4 b ska ersättningen för personalkostnaderna beräknas på grundval av en enda timlön som fastställs antingen

i) genom att bruttopersonalkostnaden per månad divideras med det genomsnittliga antalet arbetstimmar per månad med beaktande av den arbetstid som anges i anställningsbeviset och som anges i lag eller avtal mellan arbetsmarknadens parter på relevant nivå, eller

ii) genom att den senaste dokumenterade bruttopersonalkostnaden per år divideras med 1 720 timmar.

Timlönen ska multipliceras med det faktiska antalet timmar som ägnats åt insatsen.

▼B

7. När det gäller personalkostnader för personer som enligt anställningsbeviset är timanställda ska dessa kostnader vara stödberättigande och det faktiska antalet timmar som personerna enligt ett tidsregistreringssystem har arbetat med insatsen ska multipliceras med den timlön som anges i anställningsbeviset.

Artikel 4

Kontorsutgifter och administrativa utgifter

Kontorsutgifter och administrativa utgifter ska endast omfatta följande:

a) Hyra för kontorslokaler.

b) Försäkringsavgifter och skatter för de byggnader där personalen är inhyst och för kontorsutrustningen (t.ex. försäkring mot brand eller stöld).

c) Allmänna nyttigheter (t.ex. el, värme, vatten).

d) Kontorsmateriel.

e) Allmänna räkenskaper som tillhandahålls inom stödmottagarens organisation.

f) Arkiv.

g) Underhåll, städning, reparationer.

h) Säkerhet.

▼B

i) It-system.

j) Kommunikation (t.ex. telefon, fax, internet, post, visitkort).

k) Bankavgifter för att öppna och förvalta kontot eller kontona, om genomförandet av en insats kräver att det öppnas ett separat konto.

l) Avgifter för ekonomiska transaktioner över gränserna.

Artikel 5

Kostnader för resor och logi

1. När det gäller kostnader för resor och logi ska utgifterna endast omfatta följande:

a) Kostnader för resor (t.ex. biljetter, rese- och bilförsäkring, bränsle, milersättning, vägtullar och parkeringsavgifter).

b) Kostnader för måltider.

c) Kostnader för logi.

d) Kostnader för visum.

e) Dagtraktamenten.

2. För utgifter enligt punkt 1 a–d som täcks av ett dagtraktamente ska ingen annan återbetalning göras utöver dagtraktamentet.

3. Kostnader för externa experters och tjänsteleverantörers resor och logi faller under de kostnader för extern sakkunskap och externa tjänster som anges i artikel 6.

4. Utgifter enligt denna artikel som betalats direkt av en av stödmottagarens anställda ska styrkas med ett kvitto på att stödmottagaren återbetalat utgifterna till den anställde.

5. För insatser som gäller tekniskt stöd eller marknadsföring och kapacitetsutbyggnad ska utgifter som uppstått utanför programområdets unionsdel vara stödberättigande om de uppstått i enlighet med artikel 20.3 i förordning (EU) nr 1299/2013.

6. Den förvaltande myndigheten får godkänna som stödberättigande de kostnader för logi och måltider i inrättningar belägna utanför programområdets unionsdel som har uppstått i enlighet med artikel 20.2 i förordning (EU) nr 1299/2013. Detsamma gäller kostnader för lokala resor på den ort där ett evenemang eller en åtgärd genomförs, om denna ligger utanför programområdets unionsdel.

7. För anställda hos stödmottagare utanför programområdets unionsdel får den förvaltande myndigheten godkänna som stödberättigande de kostnader som anges i punkt 1, även kostnader för resor till och från den ort där ett evenemang eller en åtgärd genomförs, inom eller utanför programområdets unionsdel, om dessa kostnader har uppstått i enlighet med artikel 20.2 i förordning (EU) nr 1299/2013.

▼B

8. För anställda hos stödmottagare inom programområdets unionsdel ska de kostnader som anges i punkt 1, även kostnader för resor till och från den ort där ett evenemang eller en åtgärd genomförs, inom eller utanför programområdets unionsdel, anses vara stödberättigande i enlighet med artikel 20.1 i förordning (EU) nr 1299/2013.

Artikel 6

Kostnader för extern sakkunskap och externa tjänster

När det gäller kostnader för extern sakkunskap och externa tjänster ska utgifterna endast omfatta följande tjänster och sakkunskap som tillhandahålls av ett offentligt eller privat organ eller en annan fysisk person än stödmottagaren för insatsen:

a) Studier eller kartläggningar (t.ex. utvärderingar, strategier, projektbeskrivningar, konstruktionsritningar, handledningar).

b) Utbildning.

c) Översättningar.

d) Utveckling, ändring och uppdatering av it-system och webbplatser.

e) Marknadsföring, kommunikation, reklam eller information i samband med en insats eller ett samarbetsprogram.

f) Ekonomisk förvaltning.

g) Tjänster i samband med anordnande och genomförande av evenemang eller möten (bl.a. hyra, catering eller tolkning).

h) Deltagande i evenemang (t.ex. deltagaravgifter).

i) Juridisk rådgivning och notarietjänster, teknisk och ekonomisk sakkunskap, andra konsult- och redovisningstjänster.

j) Immateriella rättigheter.

k) Kontroller enligt artikel 125.4 a i förordning (EU) nr 1303/2013 och artikel 23.4 i förordning (EU) nr 1299/2013.

l) Kostnader på programnivå för attestering och revision enligt artiklarna 126 och 127 i förordning (EU) nr 1303/2013.

m) Garantier som tillhandahålls av en bank eller något annat finansinstitut när detta krävs enligt unionens eller medlemsstatens lagstiftning eller i ett programdokument som antagits av övervakningskommittén.

n) Resor och logi för externa experter, talare, mötesordförande samt tjänsteleverantörer.

o) Andra specifika sakkunskaper och tjänster som behövs för insatsen.

▼B

Artikel 7

Utgifter för utrustning

1. Utgifter för finansiering av utrustning som köps, hyrs eller leasas av stödmottagaren för insatsen och som inte täcks av artikel 4 ska endast omfatta följande:

a) Kontorsutrustning.

b) Hårdvara och programvara för it.

c) Möbler och inredning.

d) Laboratorieutrustning.

e) Maskiner och instrument.

f) Verktyg eller anordningar.

g) Fordon.

h) Annan specifik utrustning som behövs för insatsen.

2. Kostnader för köp av begagnad utrustning kan vara stödberättigande på följande villkor:

a) Inget annat stöd för utrustningen har mottagits från ESI-fonderna.

b) Utrustningens pris är inte högre än det gängse priset på marknaden.

c) Utrustningen har de tekniska egenskaper som behövs för insatsen och uppfyller gällande normer och standarder.

Artikel 8

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.